

**NATIONALISTISCH JONGSTUDENTEN-
VERBOND (NSJV)**, extreem-rechtse Vlaams-
nationale scholierenorganisatie, actief sinds het
schooljaar 1980-1981.

Het NJSV werd in Brugge opgericht door onder
meer **Filip Dewinter** en **Frank Vanhecke**. Het ont-
stond uit de Vlaamse Scholieren Aktie Groep
(VSAG). In de jaren 1980 kwamen er, na Brugge, snel
kernen in onder meer Sint-Niklaas en Antwerpen.
In die tijd bestonden er directe barden met ex-
leden van de **Vlaamse Militanten Orde** en **Voor-
post**. De organisatie hangt een extreem-rechtse
radicaal-nationalistische ideologie aan, vooral ge-
richt tegen de zogenaamde linkse groeperingen en
nauw verwant met het gedachtegoed van onder
meer Voorpost, het **Vlaams Nationaal Jeugdver-
bond (VNJ)** en de **Nationalistische Studentenver-
eniging (NSV)**. Zo liet het NJSV zich opmerken met
onder meer een pamflettencampagne om "het
marxistisch lerarengespuis" en de "rode propa-
ganda" op de middelbare scholen te bestrijden
(Sint-Niklaas, december 1984).

Met de overstap van de stichters naar de NSV, bij de
aanvang van hun hogere studies, dreigde het NJSV
overkop te gaan. Volgens sommige bronnen werd
het op dat ogenblik (1983-1984) feitelijk opgeslorpt
door het grotere NSV. In ieder geval bleef bijvoor-
beeld Dewinter tegelijk in beide jongerenorganisa-
ties militeren en bleven enkele zuivere NJSV-ker-
nen actief.

In de vroege jaren 1990 situeerde de werking zich in
Brugge, Turnhout en Antwerpen. De centrale lei-
ding berust bij Ilse Geerts (Lier), die ook lid is van
het **Vlaams Blok**. Door de aard van de organisatie,
gericht naar scholieren tussen ongeveer 16 en
18 jaar, veranderen de kernen dikwijls van militan-
ten. Die komen dikwijls uit het VNJ en stromen ge-
woonlijk door naar de NSV. Het NJSV telt in heel
Vlaanderen hooguit een paar honderd aanhangers.
LITERATUUR: L. Vos, 'De politieke kleur van jonge genera-

ties', in *Herfsttij van de 20ste eeuw. Extreem-rechts in Vlaanderen. 1920-1990*, 1992; – id., 'De rechts-radicalen traditie in het Vlaams-nationalisme', in *WT*, jg. 52, nr. 3 (1993), p. 145.

PETER VERLINDEN